

Venstres Ordfører (*Krag*) udtalte sin Tilfredshed med, at Regeringen og dens Partier havde givet Tilslutning til Tanken om Dannelsen af en Krisefond, hvorom Venstre havde fremsat Ønske under Forhandlingerne mellem de 4 store Partier om Midler til Afhjælpning af Krisesituationen. Han haabede, at det derigennem skulde lykkes »at give et betydeligt Bidrag til Opnaaelse og Forøgelse af Rentabilitet indenfor mange Grene af Erhvervslivet«, og at Krisefonden ogsaa skulde »bidrage til at genrejse Villien til og Muligheden for at optage nye Virksomheder og at udnytte gamle bestaaende Virksomheder til Grænsen af deres Kapacitet«. Desuden udtalte Taleren Haab om, at der herigennem kunde »bidrages til Spredning af den Mistillid og den Tvivl, som er Tidens Ulykke«, og at denne Lovgivning vilde »give et Hovedbidrag til at gøre de højforrentede Kreditforeningsobligationer konverteringsmodne«, saaledes at man kunde naa til en generel Nedsættelse af den højforrentede Gæld i fast Ejendom, først og fremmest indenfor Landbruget. Ogsaa *Krag* beklagede, at man ikke havde kunnet naa frem til en Maksimalindlaansrente ved frivillig Overenskomst mellem Banker og Sparekasser. Han troede dog, at et automatisk Rentefald ret hurtigt vilde være blevet Resultat af Krisefondens Virksomhed, og for at hindre skadelige Virkninger i den første Tid af Krisefondens Bestaaen havde Venstre ment det forsvareligt at gaa til de foreslaaede Lovgivningsforanstaltninger, dog saaledes, at der blev sikret Laan og Indlaan i fornødent Omfang i Banker og Sparekasser til den tilsvarende lave Rente. Med Hensyn til Krisefondens Størrelse henviste Taleren til de af Fisker fremsatte Betragtninger, idet han tilføjede, at »Forudsætningen er absolut, at Fonden til enhver Tid skal kunne disponere over de Midler, der er fornødne til Løsning af Fondens Opgaver«.

Paa det konservative Folkepartis Vegne talte *Hasle*, som mente, at en Konvertering under de foreliggende Omstændigheder, vilde »stride mod de økonomiske Kendsgerninger«, og at man ikke samtidig kunde stræbe hen mod en Prisforhøjelse og en Konvertering. »Jeg stiller det saaledes op« — bemærkede Taleren senere — »at for en meget usikker Chance, Muligheden for Konvertering, som efter al Sandsynlighed ikke vil lykkes, gør man et Indgreb af den skadeligste og farligste Art i dansk Pengevæsen . . ., for denne ganske usikre Chance ødelægger man den faste, bestemte og redelige Pengepolitik, der er ført af danske Banker og Sparekasser. Man berøver Sparerne, af hvilke langt de fleste jo ikke er Velhavere, samtidig med at man sænker Kronen, samtidig med at man skaber Inflation, samtidig med at man indfører forøget Formueskat, $\frac{1}{2}$ —1 pCt. af den Rente, de